

PROTOKOLL
vid föredragning
DAG FÖR BESLUT
2011-07-07
Stockholm

Aktbilaga 4
Mål nr Ö 3071-11

NÄRVARANDE JUSTITIERÅD

Leif Thorsson, Lena Moore och Agneta Bäcklund

FÖREDRAGANDE OCH PROTOKOLLFÖRARE

Johan Klefbäck

SÖKANDE

MÖ

Ombud: Advokaterna PB och C-OM

SAKEN

Resning

TIDIGARE AVGÖRANDE

Svea hovrätts dom 2010-02-26 i mål B 277-10

Ärendet föredras.

Högsta domstolen fattar följande

BESLUT

MÖ har dömts för bl.a. grov narkotikasmuggling av 100 gram mefedron. Påföljden för MÖ, som var drygt 18 år vid gärningstillfället, bestämdes till fängelse två år och sju månader. I domen uttalade tingsrätten bl.a. att mefedron är narkotika av särskilt farlig art som närmast är att likställa med ecstasy samt att gränsen för grovt brott ska sättas vid 10 gram mefedron, Hovrätten, som uttalade att gränsen för grovt brott borde gå vid 15 gram, fastställde tingsrättens dom. Hovrättens dom vann laga kraft.

MÖ har nu ansökt om resning och som grund för sin resningsansökan anført att det föreligger en omständighet som inte tidigare har lagts fram och som, om den åberopats i målet, sannolikt skulle ha lett till att brottet hänförts under en mildare straffbestämmelse än den som tillämpats. Han har även gjort gällande att det finns synnerliga skäl att pröva målet på nytt. MÖ har till utveckling av sin talan anført att Högsta domstolen i en dom den 16 juni 2011 (mål B 5412-10) har prövat frågan om straffvärdebedömningen avseende mefedron och att det framstår som uppenbart att han skulle ha dömts för narkotikasmuggling av normalgraden till ett väsentligt kortare fängelsestraff om uttalandena i den domen skulle tillämpas på hans fall.

Ett nytt avgörande från Högsta domstolen utgör inte en sådan omständighet eller ett sådant bevis som avses i 58 kap. 2 § 4 rättegångsbalken. MÖs ansökan om resning kan därför inte bifallas med stöd av den bestämmelsen, vare sig enligt huvudregeln eller enligt tilläggsregeln.

Om en rättstillämpning inte skulle stå i överensstämmelse med ett senare av Högsta domstolen meddelat avgörande innebär detta inte att rättstillämpningen uppenbart strider mot lag i den mening som avses i 58 kap.

2 § 5 rättegångsbalken (jfr NJA 1981 s. 350, 1995 s. 366 och 2002 s. 619; se även NJA II 1940 s. 155 ff. och 170 ff.). MÖs ansökan om resning kan således inte bifallas med stöd av den bestämmelsen.

Högsta domstolen avslår resningsansökningen.

Johan Klefbäck

Föredraget 2011-07-06

Uppvisat och lämnat för expediering 2011-07-07

Leif Thorsson